

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 27 aprilie - 3 mai 2014

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455; Pr. Ionuț: 0766/250.417

Rugăciune

Te preamăresc, Dumnezeu meu, împreună cu Apostolul Toma, căci am păcătuit precum el cu necredința. Acum însă Te preamăresc și mai mult... Domnul meu și Dumnezeu meu, Dumnezeu meu și totul meu. Pe Tine și pe nimeni altcineva decât numai pe Tine trebuie să Te doresc.

Toma s-a apropiat ca să atingă Rănile Tale Preasfinte. Cândva va veni ziua în care la fel și eu voi putea cu adevărat și în mod vizibil să mă aplec să le sărut. Cât de minunată va fi această zi în care liber de toate, chiar și de cea mai mică impuritate și de păcat, mă voi putea apropia de Dumnezeu-Om care domnește pe scaunul mării! Aceasta va fi o lume minunată, când ispășindu-mi păcatele și greșelile, voi vedea cu proprii mei ochi Fața Ta; când voi putea privi fără nici cea mai mică piedică la gura și la ochii Tăi, îngenunchind și sărutând picioarele Tale, aruncându-mă în brațele Tale plin de bucurie. Singurul prieten adevărat al sufletului meu, pe Tine Doamne, de acum Te doresc, și vreau să Te iubesc, pentru a Te putea iubi și în acele zile de apoi.

Aceasta va fi o zi veșnică, fără sfârșit, atât de diferită de zilele pământești. Acum simt în mine greutatea acestui corp al morții, mii de gânduri mă domină și numai unul dintre acestea este de ajuns, a mă face să fiu lipsit de Cer. În acea zi nu va mai fi nici o posibilitate de a păcătui... Perfect și plăcut feței Tale, mă voi putea bucura de prezența Ta fără frică, înconjurat de îngeri și de arhangheli, și nu mă voi rușina că voi fi văzut. Chiar dacă încă nu sunt pregătit să Te văd și să Te ating, Dumnezeu meu, cu toate acestea vreau să mă apropii de Tine și să Te doresc a avea ceea ce cu siguranță acum nu pot avea. Amin.

(După J. H. Newman)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristian Ciupleu, Eugeniu Sarca, Ana Ciocan, Floare Faur și Cristina Todorean**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Urme pe cer și urme de piroane.

Un francez străbătea deșertul cu un arab ca și călăuză. Zi după zi, arabul îngenunchea pe nisipul arzător și îl chema pe Dumnezeuul său în rugăciune. Într-o seară, când arabul a îngenuncheat să se roage, francezul necredincios l-a întrebat: “De unde știi că există un Dumnezeu?” Călăuza s-a uitat un moment la el și apoi a răspuns: “De unde știu că există un Dumnezeu? Îți voi răspunde la această întrebare, dacă îmi dai voie să îți pun mai întâi eu una. De unde am știut în dimineața aceasta că o cămilă și nu un om a trecut pe lângă cortul nostru în timp ce dormeam noaptea trecută?” Francezul a râs și a spus: “Cum adică, am știut datorită urmei de copită de pe nisip. Acea urmă nu era de la piciorul unui om.” Arabul a privit atunci spre apus unde soarele apunând arunca raze roșii și aurii și violete pe bolta cerului, și arătând spre soare spuse: “Nici aceasta nu este urma lăsată de un om”.

Lumea din jurul nostru este plină de urmele lui Dumnezeu! Fiecare apus de soare, fiecare răsărit, fiecare copac, fiecare floare, fiecare lac, fiecare fir de iarbă, fiecare stea care strălucește pe bolta plină de diamante care învăluie această minunată lume a noastră – este o urmă lăsată de Creatorul nostru. Biblia ne spune: “Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria” (Psalm 19,1). Cel care poate vedea soarele roșiatice scufundându-se în marea lui violacee, stropind cerul cu raze aurii și roșu aprins – și nu vede încă urmele Creatorului său – este ca o pereche de ochelari fără o pereche de ochi în spatele lor.

Însă Dumnezeu nu ne-a lăsat să urmăm calea spre El luându-ne după urme. S-a revelat pe Sine nouă prin paginile Cuvântului Său. Cartea naturii ne poate spune că există un Dumnezeu, dar numai Cartea lui Dumnezeu ne poate spune cum este El – și ce a făcut El pentru noi prin Isus Cristos, Fiul Său. Urmele apusului și răsăritului de soare ne pot spune că Dumnezeu există. Însă numai urmele piroanelor pe mâinile Mântuitorului nostru ne pot spune că Dumnezeu este IUBIRE.

Isus le-a apărut discipolilor Săi, și lui Toma, arătându-le cicatricile din palmele și din coasta Sa – cicatrice care sunt o dovadă a iubirii Sale; cicatrice care câștigă pentru noi victoria finală asupra morții; cicatrice care rostesc un milostiv cuvânt de înțelegere către rănilor noastre; cicatrice pe care dacă le re-deschidem prin păcatul nostru, putem spera să se închidă din nou prin sincera și onesta noastră părere de rău.

Prea mult timp am fost duri cu Toma. El este acum purtătorul nostru de cuvânt. Înconjurați și noi de cicatrice, spunem: “Dacă nu voi vedea, în mâinile Lui, semnul cuielor, și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede”. Văzând urmele rănilor, nu putem decât să spunem împreună cu Toma: “Domnul meu și Dumnezeuul meu!”